

Григорук А.П.

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ № 3
ФАКУЛЬТЕТ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

Кафедра загально-правових та психологічних дисциплін
Кафедра загальноправової та гуманітарної підготовки

**ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА
ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ В УМОВАХ
РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ
ВЛАДИ В УКРАЇНІ**

Збірник наукових матеріалів круглого столу

24 грудня 2015 року

Київ-2016

РЕГЛАМЕНТ РОБОТИ КРУГЛОГО СТОЛУ

24 грудня 2015 року

14.30-14.45	– реєстрація учасників круглого столу
14.45-15.00	– відкриття круглого столу
15.00-19.00	– виступи учасників круглого столу
19.00-19.15	– підведення підсумків круглого столу

Доповіді – до 10 хв.

Виступи в обговоренні доповіді – 5 хв.

ЗМІСТ

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО. Заступник начальника Навчально-наукового інституту № 3 Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент **КАЛЮК О.М.**

УЧАСНИКИ КРУГЛОГО СТОЛУ

Дручек О. В. Конституційні засади децентралізації влади в Україні	8
Іващенко В. О. До питання співвідношення міжнародного та національного кримінального права	12
Кучер В. О. Особливості правового регулювання трудових відносин в органах Національної поліції України	15
Куліков В. А. Особливості реалізації права на свободу мирних зібрань в сучасних умовах	18
Галай В. О. Окремі питання реформування місцевої публічної влади в Україні	23
Корнієнко М. В. Нормативно-правове регулювання діяльності департаменту захисту економіки Національної поліції України	25
Шапортова Н. І. Щодо питання про особливості кримінальної відповідальності неповнолітніх	28
Єфімов В. В. Щодо аналізу роботи сучасної протидії економічним злочинам у сфері агропромислового комплексу	30
Кондратюк-Антонова Т. В. Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: сутність та значення	35
Парасюк В. М. Про захист цивільних прав: форми та зміст	38
Радзівон С. М. Особливості оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху	42
Пендиора М. М., Українчук О. В. Деякі наукові аспекти на сучасні вимоги до кандидатів у служби кримінальної поліції в умовах реформування органів публічної влади	48
Рижук Ю. М. Захист прав споживачів в контексті оптимізації центральних органів виконавчої влади України	52
Викова Г. В., Зеленюк О. В. Олександр Анохін – піонер національної системи фізичного виховання української молоді	54
Максименко О. В. Основні принципи реалізації ювенальної політики при реформуванні адміністративного законодавства України	56

2. Закон України «Про захист прав споживачів» від 12.05.1991 № 1023-ХІІ // Відомості Верховної Ради УРСР. – К., 1991. – № 30. – Ст. 379

3. Положення про Державну інспекцію України з питань захисту прав споживачів, затверджене Указом Президента України від 13 квітня 2011 року № 465/2011 // Офіційний вісник Президента України від 21.04.2011 2011 р., № 12, стор. 33, стаття 631

4. Постанова Кабінету Міністрів України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» від 10.09.2014 № 442 // Урядовий кур'єр від 16.09.2014 № 169

5. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Державну службу України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів» від 2 вересня 2015 р. № 667 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=248464285>

6. Постанова Кабінету Міністрів України «Про утворення територіальних органів Державної служби з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів» від 16.12.2015 № 1092 // Урядовий кур'єр від 09.01.2016 № 4

БИКОВА Г. В.

доцент кафедри спеціальної та фізичної підготовки
факультету № 1 Національної академії внутрішніх справ,
кандидат наук з фізичного виховання і спорту,
доцент

ЗЕЛЕНЮК О. В.

доцент кафедри фізичного виховання,
Київського університету імені Бориса Грінченка,
кандидат наук з фізичного виховання і спорту,
доцент

Олександр Анохін – піонер національної системи фізичного виховання української молоді

Історію організації та розвитку фізичного виховання і спортивного руху в Україні неможливо уявити без імені нашого видатного земляка Олександра Костянтиновича Анохіна (1882-1920 р.р.). Його багатогранна особистість охоплює сфери гуманітарної діяльності, пов'язані з проблемами здоров'я та гармонійного розвитку людини. Ця постать є зразком успішного поєднання різнобічної фахової діяльності - педагога (викладача гімнастики Київського

учительського інституту та організатора загонів скаутів), лікаря (невропатолога й ортопеда), журналіста (головний редактор журналу «Краса і сила»), ініціатор і голова олімпійського комітету Першої олімпіади Російській імперії (Київ, серпень 1913 р.).

О.К. Анохін – один із піонерів створення української національної системи фізичного виховання. Після закінчення медичного факультету Університету св. Володимира у Києві (1905 р.) працював лікарем, тренував важкоатлетів студентського гуртка, керував курсами з підготовки викладачів гімнастики Київського навчального округу, видав низку книг щодо фізичного виховання та зміцнення здоров'я учнівської молоді, олімпійського та скаутського руху.

Олександр Костянтинович вважався одним із найвідоміших та авторитетних журналістів-пропагандистів спорту, фізичного виховання та олімпійського руху у Європі.

Як спортивний педагог, О.К. Анохін був володарем першого в Російській імперії диплому «Тренер з важкої атлетики» (1908 р.); одним із засновників та тренерів гуртка «Спорт» (1912 р.), спортсмени якого були серед найактивніших учасників Київської олімпіади; першим керівником організованих за його ініціативи спеціальних курсів при Київському учительському інституті, випускники яких отримали дипломи вчителів фізичної культури (1912 р.).

Доктор Анохін вважав, що фізичне виховання молоді повинно бути гігієнічним, практичним, національно спрямованим, патріотичним та індивідуальним. Розроблена ним педагогічна система фізичного виховання включала такі види вправ: 1. стояння, сидіння, повзання, ходьба, біг; 2. стрибання; 3. лазіння; 4. метання та стрільба; 5. перенесення ваги; 6. боротьба (бокс); 7. ігри; 8. танці; 9. плавання; 10. верхова їзда.

О.К. Анохін – автор широковідомої, популярної книги «Волевая гимнастика», що перевидавалася більше 20 разів як за життя, так і по смертю. Завдяки чіткому викладенню рекомендацій щодо використання статичного напруження м'язів, дихальних вправ, загартовування, здорового харчування у поєднанні зі свідомою відмовою від шкідливих звичок, - ця книга мала надзвичайний успіх у широкому колі фізкультурників, фахівців та науковців і не втратила своєї актуальності й у наш час.

Особливо яскраво його талант як організатора і керівника проявився під час підготовки та успішного проведення Київської олімпіади 1913 р. (ініціатор і голова Київського Олімпійського

2. Закон України «Про захист прав споживачів» від 12.05.1991 № 1023-ХІІ // Відомості Верховної Ради УРСР. – К., 1991. – № 30. – Ст. 379

3. Положення про Державну інспекцію України з питань захисту прав споживачів, затверджене Указом Президента України від 13 квітня 2011 року № 465/2011 // Офіційний вісник Президента України від 21.04.2011 2011 р., № 12, стор. 33, стаття 631

4. Постанова Кабінету Міністрів України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» від 10.09.2014 № 442 // Урядовий кур'єр від 16.09.2014 № 169

5. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Державну службу України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів» від 2 вересня 2015 р. № 667 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=248464285>

6. Постанова Кабінету Міністрів України «Про утворення територіальних органів Державної служби з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів» від 16.12.2015 № 1092 // Урядовий кур'єр від 09.01.2016 № 4

БИКОВА Г. В.

доцент кафедри спеціальної та фізичної підготовки
факультету № 1 Національної академії внутрішніх справ,
кандидат наук з фізичного виховання і спорту,
доцент

ЗЕЛЕНЮК О. В.

доцент кафедри фізичного виховання,
Київського університету імені Бориса Грінченка,
кандидат наук з фізичного виховання і спорту,
доцент

Олександр Анохін – піонер національної системи фізичного виховання української молоді

Історію організації та розвитку фізичного виховання і спортивного руху в Україні неможливо уявити без імені нашого видатного земляка Олександра Костянтиновича Анохіна (1882-1920 р.р.). Його багатогранна особистість охоплює сфери гуманітарної діяльності, пов'язані з проблемами здоров'я та гармонійного розвитку людини. Ця постать є зразком успішного поєднання різнобічної фахової діяльності - педагога (викладача гімнастики Київського

учительського інституту та організатора загонів скаутів), лікаря (невропатолог і ортопед), журналіста (головний редактор журналу «Краса і сила»), ініціатор і голова олімпійського комітету Першої олімпіади Російській імперії (Київ, серпень 1913 р.).

О.К. Анохін – один із піонерів створення української національної системи фізичного виховання. Після закінчення медичного факультету Університету св. Володимира у Києві (1905 р.) працював лікарем, тренував важкоатлетів студентського гуртка, керував курсами з підготовки викладачів гімнастики Київського навчального округу, видав низку книг щодо фізичного виховання та зміцнення здоров'я учнівської молоді, олімпійського та скаутського руху.

Олександр Костянтинович вважався одним із найвідоміших та авторитетних журналістів-пропагандистів спорту, фізичного виховання та олімпійського руху у Європі.

Як спортивний педагог, О.К. Анохін був володарем першого в Російській імперії диплому «Тренер з важкої атлетики» (1908 р.); одним із засновників та тренерів гуртка «Спорт» (1912 р.), спортсмени якого були серед найактивніших учасників Київської олімпіади; першим керівником організованих за його ініціативи спеціальних курсів при Київському учительському інституті, випускники яких отримали дипломи вчителів фізичної культури (1912 р.).

Доктор Анохін вважав, що фізичне виховання молоді повинно бути гігієнічним, практичним, національно спрямованим, патріотичним та індивідуальним. Розроблена ним педагогічна система фізичного виховання включала такі види вправ: 1. стояння, сидіння, повзання, ходьба, біг; 2. стрибання; 3. лазіння; 4. метання та стрільба; 5. перенесення ваги; 6. боротьба (бокс); 7. ігри; 8. танці; 9. плавання; 10. верхова їзда.

О.К. Анохін – автор широковідомої, популярної книги «Волевая гимнастика», що перевидавалася більше 20 разів як за життя, так і по смертю. Завдяки чіткому викладенню рекомендацій щодо використання статичного напруження м'язів, дихальних вправ, загартовування, здорового харчування у поєднанні зі свідомою відмовою від шкідливих звичок, - ця книга мала надзвичайний успіх у широкому колі фізкультурників, фахівців та науковців і не втратила своєї актуальності й у наш час.

Особливо яскраво його талант як організатора і керівника проявився під час підготовки та успішного проведення Київської олімпіади 1913 р. (ініціатор і голова Київського Олімпійського

комітету). Серед найпочесніших трофеїв, що вручалися переможцям цієї Олімпіади - була іменна нагорода доктора Олександра Анохіна.

Протягом Першої світової війни Анохін працював викладачем і лікарем 1-го Київського комерційного училища, заснував та керував скаутською організацією.

О. Анохін багато уваги присвячував залученню жінок до суспільного життя, опікувався їхньою фізичною підготовкою тощо, а у 1915 році організував перший в Російській імперії загін герл-скаутів.

Цікаво, що Олександр Костянтинівич керував найбільшим у дореволюційній Росії масонським орденом Андрія Первозваного, а після жовтневої революції певний час очолював Київську міліцію.

Восени 1920 року О.К. Анохіна заарештувала й закатувала київська надзвичайна комісія. Похований він на території Покровського жіночого монастиря, проте могила не збереглася.

Олександру Костянтинівичу Анохину не було й 40 років...

МАКСИМЕНКО О. В.,

старший науковий співробітник наукової лабораторії
з проблем кримінальної поліції Навчально-наукового інституту № 1
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник

Основні принципи реалізації ювенальної політики при реформуванні адміністративного законодавства України

Із кожним днем в суспільстві виникають все нові фактори порушення прав дитини, тож необхідність формування нових принципів та механізмів адміністративно-правового забезпечення в даній сфері є очевидним. Найбільш вдалою системою забезпечення та захисту прав дитини у більшості країн світу є система реалізації ювенальної політики.

Формування ювенальної політики - це складний, необхідний та неймовірно тривалий процес, який продовжується і в сучасних розвинутих країнах і в Україні. Новим вектором у формуванні та реалізації ювенальної політики в Україні є прийняття Закону України «Про загальнодержавну програму «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини на період до 2016 року» від 5 березня 2009 року, що має стати запорукою позитивних зрушень у ювенальній сфері в найближчому майбутньому.

Ювенальна політика розглядається як специфічний і цілісний напрям діяльності держави з реалізації ідей щодо ролі і місця молодого покоління в демократичній, соціальній, правовій державі, що забезпечує, спільно з державними, громадськими та іншими інституціями, вирішення питань виховання, освіти, праці, відпочинку, побуту, духовного і фізичного розвитку підростаючого покоління і гарантує його права і свободи, а також ефективно захищає їх у разі порушення.

У багатьох країнах світу ювенальна політика реалізується через державні та регіональні програми, адміністративно-правові механізми держави. Ця політика базується на створенні певних гарантій, умов дітей для їх розвитку та самореалізації. Характерно, що ці держави (їхні органи та інститути) займаються вирішенням актуальних проблем дітей та молоді у соціально-економічній, культурно-естетичній сфері та сфері ювенального руху.

При реформуванні сучасного адміністративно-правового механізму, з метою забезпечення прав дитини, вважаємо за необхідне врахувати основні принципи ювенальної політики (законності; застосування переважно методів виховання і переконання; гласності; збереження таємниці про життя дітей, неприпустимості приниження честі й гідності дитини тощо). А також:

- ❖ результати адміністративно-правового аналізу та експертної оцінки (з точки зору вимог до ювенального законодавства) низки законопроектів та кодексів з відповідним внесенням доповнень та змін до них на підставі проведеного аналізу;

- ❖ національну комплексну програму «Діти України» та цільову програму «Молодь - за майбутнє України», Закони України «Про соціальну роботу з дітьми та молоддю», «Про молодіжні та дитячі громадські організації», «Про сприяння соціальному становленню та розвитку дітей в Україні»;

- ❖ розробку проектів комплексного Закону України «Про допомогу дітям та молоді», Закону України «Про захист дітей»;

- ❖ розробку пакета законів та нормативно-правових актів, внесення пропозицій щодо вдосконалення законодавства стосовно: а) правового регулювання діяльності громадських дитячих організацій та об'єднань; б) створення умов для забезпечення зайнятості дітей, захисту молодих громадян від дискримінації з мотивів віку, захисту їх прав і законних інтересів у сфері найманої праці та підприємництва; в) пільгового оподаткування; г) міжнародних молодіжних культурно-мистецьких та спортивних контактів; д) механізму реалізації державної ювенальної політики на